

DECRETVM EVGENII PAPAE III.

oecumenico Constantinopolitano concilio æditum cū illa additione, filioq; ipsi sym- D
 bolo declarandæ veritatis gratia, & virgine necessitate licite & rationabiliter apposita,
 cuius talis est tenor: Credo in vnū deum, & c. hoc autē sanctum symbolum, sicut apud
 Latinos mos est, ita decernimus per omnes Armenoꝝ ecclesias intra missarū solennia
 singulis saltem dominicis diebus & maioribus festiuitatibus decantari vel legi.

¶ Secundo tradimus eis diffinitionē quarti vniuersalis cōcilij Chalcedonēsi, in qua
 ro postea & sexto vniuersalibus concilijs renouatam de duabus naturis in vna Christi
 psona, cuius tenor talis est: Sufficeret quidē sapiens hoc & salutare diuinæ græ symbo-
 lum ad plenā cognitionem ac confirmationem pietatis. De patre etiā & filio & spiritu
 sancto perfectionē docet, & dñi humanationē fideliter accipientibus representat. Sed
 quoniam hi qui conantur reprobare prædicationē veritatis per proprias hæreses no-
 uas voces genuerunt, & hi quidē præsumentes corrumpere mysterium dispensationis
 dñi, quæ propter nos facta est. Alij vero introducentes confusionem per mixtionēq;
 & stulte confingentes vnā esse naturā carnis & deitatis & portentosa dicentes passio-
 bilem vniogeniti diuinā naturam, ob hoc volens claudere illis omnē machinationem cō-
 tra veritatem præsens nunc sancta & magna atq; vniuersalis synodus prædicationē hęc
 docens ab initio, immobilē decreuit ante omnia fidem trecentoꝝ decem & octo san-
 ctorum patrū manere irrefragabilem & posteriore tempore propter illos quidē qui pu-
 gnant aduersus spiritū sanctum, corroborat doctrinam de substantia spūs traditam a
 patribus centū quinquaginta apud Constantinopolim congregatis, quam illi omnibus E
 notā fecerunt, non quasi inferentes quod aliquid minus esset in præcedentibus, sed eo-
 rum intellectum de spū sancto scripturarū testimonijs declarantes aduersus eos qui do-
 minationē eius respuere tentauerunt. Propter illos autē qui moliantur corrumpere dis-
 pensationis mysterium & impudenter delirant, dicentes purū hominem esse illum, qui
 ex sancta Maria virgine natus est. Suscepit epistolas synodicas beati Cyrilli quondam
 præfulis ecclesiæ Alexandrinæ ad Nestorium & ad Orientales cōgruas existentes ad
 conuincendas Nestorij vesanias & ad interpretationem eoꝝ qui salutaris symboli men- F
 tem pio zelo nosse desiderant. Quibus etiam consequētissime epistolam coaptauit ma-
 gnæ & senioris vrbs Romæ præfulis beatissimi ac sanctissimi Leonis papæ, quæ scri-
 pta est ad sanctæ memoriæ archiepiscopū Flavianum, ad perimendā Euthycis malam
 intelligentiam, vt pote congruentē illius magni Petri confessioni & existentibus nobis
 quandā columnam communē aduersus praua dogmata & ad confirmationē rectorū
 dogmatum. His namq; qui in duos filios dispensationis diuinæ mysterium discernere
 nituntur, obstitit & illos qui passibile deitatē vniogeniti ausi sunt dicere, a sacro cœtu ex-
 pellit, & his in duabus naturis Christi temperamentū aut confusionem exquirunt, resis-
 tit, & eos qui dicunt, serui formā quam ex nobis assumpsit, cœlestē esse aut alterius ali-
 cuius substantiæ vt dementes abigit, & qui duas quidem ante vnitionem naturas dñi
 fabulantur, vnā vero post vnitionem confingunt anathematizat. Sequentes igitur
 sanctos patres vnū eundemq; confiteri filium dominū nostrum Iesum Christū conso-
 nanter omnes docemus eundē perfectum in deitate, eundem perfectū in humanitate,
 deum vere & hominem vere, eundem ex anima rationali & corpore consubstantialem
 patri secundū deitatem & consubstantialem nobis eundem secundū humanitatem, per
 omnia nobis similem absq; peccato, ante sæcula quidē de patre genitum secundū deita-
 tem, In nouissimis autē diebus eundem propter nos & propter salutē nostram ex Ma-
 ria virgine dei genitrice secundum humanitatē, vnū eundemq; Christū verum filiū
 dominum vniogenitū in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indiuisē, inseparabili-
 ter agnoscendum, nusquā sublata differentia naturarū propter vnitionem, magisq; sal-
 ua proprietate vtriusq; naturæ & in vnā personam atq; substantiam concurrentem
 non in duas personas partitum siue diuisum, sed vnū & eundem filium vniogenitū de
 um verum dominum Iesum Christum, sicut ante prophetæ de eo, & ipse nos Iesum
 Christum erudiuit, & sanctorū patrū nobis tradidit symbolum.

¶ Tertio, diffinitionem de duabus voluntatibus, duabusq; Christi operationibus in
 prædicto sexto concilio promulgatam, cuius tenor talis est, Sufficeret quidem, & reli-
 qua, quæ in ipsa diffinitione concilij Chalcedonēsi, superius enarrata sequuntur vsq; ad
 finem, post quem sequitur in hunc modum, & duas naturales voluntates in eo & duas
 natura?